

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 4 /1990

2. ročník

Dne 25. dubna 1990 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! DNES VÁS ZVU, ABYSTE VÁŽNĚ BRALY A ŽILY POSELSTVÍ, KTERÁ VÁM DÁVÁM. JÁ JSEM S VÁMI A PŘEJI SI, ABY KAŽDÝ Z VÁS BYL CO NEJBLÍŽ MĚMU SROCI! PROTO, DÍTKY, MODLETE SE A HLEDEJTE BOŽÍ VŮLI VE SVĚM KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ. PŘEJI SI, ABY KAŽDÝ Z VÁS OBJEVIL CESTU SVATOSTI A ABY NA NÍ ROSTL AŽ DO VĚČNOSTI! BUDU SE ZA VÁS MODLIT A PŘIMLOUVAT U BOHA, ABYSTE POCOHOPLY VELIKOST TOHO DARU, KTERÝ VÁM DÁVÁ TÍM, ŽE MOHU BÝT S VÁMI! DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

Radostná iniciativa k oživení evangelia (1. část)

Svět potřebuje žít evangelium, ale právě v tomto století se svět velmi vzdálil radostnému poselství. Mnozí lidé věřící v Boha slyší evangelium, ale toto je z různých důvodů téměř neoslovuje a důsledkem toho nevzbuzuje touhu výrazně jej uplatňovat ve svém životě. Nevěřící lidé jsou zaměřeni na své maximální osobní uspokojení, a proto se nechtějí či nepotřebují o tyto záležitosti zajímat. Proto vznikly různé snahy tento duchovní stav světa zlepšit. A právě v této těžké době pro lidstvo byla světu nabídnuta mimořádná rozsáhlá pomoc přímo z nebe, prostřednictvím Matky Boží, která se od roku 1981 zjevuje v Medžugorji.

Mnozí teologové a věřící lidé, kteří se s tímto fenoménem seznámili, radostně tuto nabídku přijali. I když vznikly kolem zjevení v roce 1984 dezinformační zprávy, nakonec se v poslední době situace uklidnila a církevní i státní úřady s uspokojením sledují další vývoj. Celá záležitost po dohodě s Vatikánem je pro svou důležitost sledována nikoliv jen místním biskupem, ale přešla na úroveň všech biskupů v Jugoslávii v čele s kardinálem Kucharčem.

Největší přínos medžugorských zjevení spočívá v tom, že lidé pociťují reálnou přítomnost Boží, potřebu žít podle evangelia, rozvíjet duchovní život modlitbou, usmířováním se s Bohem a mezi sebou, změnou života a postem. K tomu se jim dostává skrze Medžugorje velkých milostí Božích.

Jedna z hlavních výzev Matky Boží v Medžugorji byla výzva k odvrácení se od hříchu a přiklonění se k Bohu. Když začala Matka Boží systematicky vychovávat farnost pomocí čtvrtedních vzkazů, řekla hned zpočátku (8. 3. 1984): "Obráťte se, vy ve farnosti, potom se začnou obracet ti, kteří sem budou přicházet."

Abychom se mohli obrátit, potřebujeme víru v Boha. Tuto souvislost mezi vírou a obrácením vyvedá i Janovo evangelium. Víra je vždy dar Boží milosti a člověk může tento dar prostřednictvím svobodné vůle i odmítnout. Proto již pátý den zjevení Matka Boží zdůraznila význam modlitby Věřím v Boha.

Živá víra - a tuto člověk zejména v Medžugorji velmi rychle získává - není jen teoretický souhlas s nějakou pravdou, nýbrž zejména praktické rozhodnutí žít evangelium. Prohlubující vírou a prožíváním přítomnosti Boží chce Matka Boží dosáhnout (5. 12. 1986), abychom se k Bohu stále přibližovali svým životem a Bůh byl tak skrze nás oslaven.

V medžugorských poselstvích není předkládána žádná teorie obrácení, ale jsou dávány praktické pokyny. Je vysvětlován význam potřeby modlitby a i v dnešní moderní době nenahraditelnost postu. Je zdůrazněno, že je třeba se usmířovat s Bohem i lidmi. Lidé byli aktuálně upozorňováni, aby zanechali pamluv (12. 4. 1984) a jiných věcí, které jsou neužitečné (13. 2. 1986). Obrácení tedy není pouze jednorázový rozhodnutí vůle, ale stává se každodenním úkolem pro celý život: "Vyzývá vás všechny, abyste den co den měnili svůj život" (13. 11. 1986). Potom budou naše srdce stále volnější pro Boha: "Změňte své srdce, aby se v něm mohl ubytovat nový Duch Boží" (25. 4. 1985). Toto obrácení má být zcela osobním činem jedince: "Drahé děti, zvů vás, abyste se obrátily, každý jednotlivě" (13. 2. 1986). Matka Boží v průběhu téměř devít-

ti let poukazuje na důležitost obrácení: "Chci vás vést po cestě obrácení" (25. 2. 1987) a "jsem s vámi na cestě obrácení" (25. 3. 1987). "Zvu vás k plnému obrácení" (25. 1. 1988), "k rozhodnutí se pro Boha".

V jednom měsíčním poselství (25. 4. 1988) je shrnuta výzva k víře a obrácení s poukazem na obšťastňující ujištění pro všechny, kdo z lásky k Matce Boží odpovídají na její výzvy: "Proto, děti, věřte a prostě, aby vám Otec rozmnožil víru, a pak žijte o to, co potřebujete. Já jsem s vámi, raduji se z vašeho obrácení a chráním vás svým mateřským pláštěm."

To, že se Matka Boží zjevuje již tak dlouho, vysvětluje zejména slovy: "Chci vás naučit se modlit" (12. 6. 1986). Vizionářce systematicky vychovává ke kvalitní modlitbě. Upozorňovala je na nedostatky, zejména pokud jde o koncentraci a způsob modlitby. Cílem této výchovy je, abychom se modlili srdcem a bez ustání (14. 1. 1985, 2. 5. 1985, 19. 6. 1986, 25. 5. 1988 ad.). Důležité je, abychom byli neustále v kontaktu s Bohem, ať myslíme, mluvíme a konáme cokoliv. Takovýto stav neustálé modlitby však předpokládá věnovat určitý čas denně výhradně modlitbě, v níž se člověk výlučně a vědomě obrací k Bohu: "Prosím vás, drahé děti, abyste vědomě přistupovaly k modlitbě" (28. 11. 1985). "Nemůžete pochopit, jak velká je cena modlitby, dokud sami nefeknete: teď je čas modlitby, teď mi není důležitější nikdo než Bůh" (2. 10. 1986). Dále řekla: "Modlitbou můžete dosáhnout všeho, i toho, co se vám zdá být nemožné" (28. 2. 1985).

Toto duchovní vedení Matky Boží a její vzkazy jsou sice převážně známé z duchovního života, ale podstatné je jejich velmi účelné konstatování v daných souvislostech. Nejceněnější na nich ovšem je, že jsou provázeny velkými milostmi Božími. Dokonce lidé, kteří nepoznali mezdužugorskou duchovní atmosféru a mají trochu dobré vůle a pokory se duchovně napojit na tato poselství, jsou překvapení jejich silným duchovním účinkem. I když tato zjevení mohou být církevně uzavřena až po jejich skončení, je již nyní zřejmý velký duchovní přínos.

+++

Zpověď Kristýny

"Vedením Boží prozřetelností jsem přijela na Květnou neděli prvně do Mezdugorje přesto, že jsem už měsíce v sobě zápasila, mám-li jet nebo ne. Přišla jsem na toto známé místo jako nevěřící - ateistka, a právě proto byla pro mne zjevení Panny Marie něčím neskutečným. Když jsem se po třech týdnech vracela domů - plánovala jsem zůstat pouze týden - byla jsem přesvědčená věřící a měla jsem pouze jedno vroucí přání - přivinout se k Matce Marii jako malé dítě a pevně se držet její ruky, aby mě vedla stále blíž a blíž k Ježíši.

Přestože jsem se narodila v katolické rodině, vzdalovala jsem se od dětství Bohu a jeho Církvi stále víc a víc. Ve 14 letech jsem se odhlásila z náboženství a přestala jsem chodit v neděli do kostela. Přirozeně jsem se nadále proto ani nezpovídala, ani se nemodlila. Tak začal můj dlouhodobý vzdor, ve kterém jsem hledala domnělou svobodu a samostatnost. Nechtěla jsem už uznávat žádnou autoritu ani normu, protože jsem se cítila ve všem omezená. Pod pojmem svoboda jsem rozuměla vyzkoušet všechno, co nám život nabízí a myslela jsem si, že je mi vše dovoleno: sladký hříšný život (sex), alkohol, pozdější drogy, krádeže v obchodech, ateistické a anarchistické knihy, popíjení, hostince, diskotéky, rockové koncerty.

Bůh byl pro mne výmyslem. Byla to skutečně absurdní životní situace. Většinu lidí jsem posuzovala jako naivní, manipulované nebo kruté, povrchní a cynické, ale nevěšmala jsem si, že jsem se takovou stala já. Všecko mi bylo odporné, každého jsem kritizovala, pohrdala jsem vším a ničila se. Přes všechno to, co jsem měla a co jsem si dovolovala - noční život, alkohol, drogy, kino, divadlo, střídání chlapců - bylo moje nitro prázdné a já lačněla po lásce. Teď vím, že tu lásku, kterou jsem hledala a nemohla najít ve světě, jsem mohla najít jen v Bohu. Byla jsem zcela svobodná, a přitom jsem ve svém srdci neměla klid. Takto jsem žila před rokem.

V roce 1985 se můj otec náhodou doslechl o Mezdugorji a ještě v tom roce tam také byl. Vrátil se úplně prochnutý tím, co tam prožil a o rok později tam jeli všichni členové naší rodiny kromě mne, přestože mi o tom vyprávěli. V té době jsem nežila s rodiči a reagovala jsem agresivně, když jsem znovu slyšela o těchto zjeveních Panny Marie. Někdy jsem se tomu vysmívala. Za nějakou dobu se chování mých rodičů změnilo. Byli ke mně otevřenější a méně mi vytýkali, když jsem byla nevládná a špatně naladěná.

Poprvé jsem pocítila, že mě přijímají takovou, jaká jsem. Přes to vše jsem byla daleko tomu, abych přijala medžugorská poselství, nebo se o to alespoň trochu zajímala. Stala jsem se v každém případě tolerantnější a myslila jsem si: "Dobrá, možná že je to dobrá věc, ale moje místo nemůže být tam u katolíků." Žila jsem si svým životem dál jako před tím, možná, že s větším utrpením než dříve.

V pátek před Květnou nedělí jela moje matka s nejmladším bratrem a bratrancem navštívit medžugorskou Pannu Marii a já jsem opět nechtěla jet s nimi, i když jsem právě měla prázdniny. Prostě jsem se bála, že tam něco ztratím, což jsem si vůbec nepřála. Jakkmile moje matka odjela, zmocnil se mě neklid. Byla jsem smutná, že jsem nejela s ní.

Druhý den v sobotu jsem nasedla do vlaku do Jugoslávie, provázená modlitbami svého bratra a otce. Po třicetihodinovém cestování jsem v neděli večer po mši svaté přijela do Medžugorje. Velmi jsem se na sebe zlobila, že jsem právě tam, kde jsem být nechtěla. Když jsem hledala rodinu a místo, kde se moje matka ubytovala, potkala jsem patera Petra, který mě autem odvezl k našim. Na jeho otázku jsem zmateně odpověděla: "Ani sama nevím, proč jsem tady. Mariánská zjevení mě nezajímají a ani v Boha nevěřím!" Tehdy P. Peter s úsměvem řekl: "Jsem šťastný, že jsi tu a ostatní nechme na Matce Boží." Musím se přiznat, že tou odpovědí jsem byla překvapená. Také moje matka, která mě zde vůbec nečekala, vypadala, jako by spadla z nebe.

První dny v Medžugorji byly strašné. Šla jsem sama na kopec a přemýšlela: "Není to žádný zázrak, když tyto lidé v tak krásné přírodě přišli na myšlenku, že toto všechno stvořil Bůh." Protože jsem nevěděla, co mám dělat, šla jsem večer do kostela, ale i to bylo pro mne utrpením. Seděla jsem na zemi mezi věřícími a cítila jsem se jako zrádkyně, jako malomocná. Myslela jsem si, že si lidé Boha vymysleli a bylo mi smutno z toho, proč i bez víry v Boha nemůže být hodně lásky a pokoje. Byla jsem velmi smutná, když jsem o tom přemýšlela. Jako kdyby všechno mělo záviset na lži o existenci Boha. Myslela jsem si, že musím sama v mladickém nihilismu snášet tuto pochybnou pravdu bez metafyzické útěchy. Bylo mi tak podivně.

Na Zelený čtvrtek mě matka poprosila, abych po večerní mši svaté šla do kaple vpravo od oltáře, kde bylo klanění Ježíši v Nejsvětější svátosti oltářní. Protože jsem nechtěla jít sama domů, ocítila jsem se v kapli. Ani za nic na světě bych si nebyla klekla, ale nějaká vyšší síla mě shodila na dlažbu... I dnes je mi těžké popsat slovy všechno, co se se mnou stalo. Skupina německých poutníků zpívala s P. Slavkem "Svatý, svatý..." od Schuberta a já jsem uvěřila.

Neumím to popsat. Střídaly se mi v těch šťastných chvílích v hlavě myšlenky - já věřím, Bůh skutečně je, On se stal člověkem, stal se chlebem a On je zde v hostii. Musela jsem plakat štěstím. I v následujícím dni jsem hodně plakala, ale v jistém okamžiku jsem pocítila milosrdnou lásku Boží. Na Bílou sobotu jsem se vyzpovídala a potom oslavila vzkříšení. Já jsem byla také vzkříšena ze smrti. Po Velké noci jsem zůstala v Medžugorji ještě 14 dní. Teprve tehdy jsem se mohla otevřít zjevením a tomu, co mi Panna Maria chtěla říci. Hluboce jsem pocítovala, že Ona je mi Matkou, že mě vzala za ruku a že je stále u mne se svým úsměvem. Celé měsíce jsem se cítila blaženou, když jsem byla na mši i když jsem se modlila, ale i když jsem třeba jen vyslovovala jména Ježíše a Marie a nebo když jsem na ně myslela.

O velikonocích roku 1988 jsem byla v Medžugorji počtvrté. Ale i můj život ve vlasti se úplně změnil, na což jsem předtím ani nepomyslela. Přestala jsem kouřit, pít, poslouchat rockovou hudbu. Jsem velmi šťastná, mše svatá je vrcholem dne, naplňuje mě štěstím. Král všech králů přichází ve svatém přijímání do mého srdce, protože mě miluje a skrze mne všechny ostatní, s nimiž se setkávám. Jsem si jista, že mě Bůh skrze Marii povede i nadále."

Co vše je u Boha možné nám ukazuje i toto zázračné obrácení Kristýny. Nyní je v jednom společenství, které si zařídilo svůj život tak, že slouží Ježíšovi skrze Marii tím, že žije podle poselství Královny pokoje. Chce svůj život zasvětit Bohu a konat tak pokání za obrácení zatvrzelých hříšníků.

Bez obrácení, bez změny života, smýšlení a sebeovládání není spásy. Proto se neustále znovu ozývají Kristova slova: "Obráťte se a věřte evangelium!" A také Královna míru je neúnavná v tom, jak již roky opakuje: "Děti moje, obraťte se, obraťte se!" Blažení budeme, když tento hlas poslechneme a přijmeme toto volání. Bude to začátek naší spásy!

(podle Petra Ljubičiče)

Vznik a vedení modlitebních skupin (1. část)

Matka Boží při svých zjeveních v Medžugorji požádala v roce 1983 Jelenu o založení modlitební skupiny. Řekla, že ji osobně povede a od každého člena očekává:

- čtyři roky zůstat bez výběru životní cesty
- tři hodiny (později čtyři hodiny) denně modlitby, včetně mše svaté
- dvakrát týdně půst a když o to požádá, tak třikrát týdně
- scházet se jednou týdně za přítomnosti kněze.

Modlitební skupinu vytvořilo celkem 45 převážně mladých lidí. Při každém setkání jim Matka Boží dávala skrze Jelenu poselství, které pak společně meditovali. Kromě toho se modlili běžné modlitby. Po nějaké době je začala učit Ježíšův růženec, což je 33 otčenášů doplněných tajemstvími z Ježíšova života. Krátce na to je vyzvala k setkáním dvakrát týdně. Kromě dosavadního úterka si zvolili čtvrtek. Dostávali poselství i v tento den. V tu dobu je požádala o modlitbu za biskupa, který byl terčem silných útoků a začal být kritický k medžugorským událostem. Modlili se za něj sedmkrát Otče náš, Zdrávas, Sláva Otci a modlitbu k Duchu svatému. Pochopili, že tuto modlitbu jim neuložila pouze kvůli němu, ale že jim chtěla též ukázat, jak je možno čelit všem pokušením a problémům.

Za nějakou dobu je Matka Boží požádala, aby se scházeli třikrát týdně. Při tom začala poukazovat na těžkosti ve skupině. Tam se začaly vytvářet menší skupiny a někteří členové se kontaktovali jen s osobami, které jim byly zvlášť sympatické, takže nemohl vzniknout skutečný soulad ve velké skupině. Matka Boží řekla, že tomu mohou uniknout, když budou spolu pravidelně mluvit, přičemž musí začít osobou, která je určitému člověku nejméně sympatická. Marie Dugandžićová říká: "Jednou nám dokonce řekla, že máme okamžitě myslet na osobu, k níž nemáme dobrý vztah. Řekla nám dokonce, abychom tuto osobu vyhledali očima. V tu chvíli jsme pocítili, jak se sám Bůh dotýká našeho života. Bylo nám velmi těžké přijmout pravdu, že je nám někdo nesympatický a dokonce to tomu člověku dát najevo. Zároveň jsme vnímali přítomnost Matky Boží a zvláštní milost, která nám pomohla překonat tento pocit. S tou osobou jsme se pak měli setkávat po celý týden, společně hovořit a modlit se. Tak zmizely mezi námi přehrady. Pochopili jsme základní pravidlo: vždy, když nejsme s někým v souladu, musíme se s ním setkat, protože jinak se problém nevyřeší. Dále je nutné si udělat čas na modlitbu, abychom mohli lépe chápat duchovní věci. Při třetím setkání v sobotu si Matka Boží přála více vzájemného pohovoru než modlitby."

+++

Medžugorje 1989 ve statistice

Od ledna do 15. 12. 1989 se zúčastnilo večerní mše svaté (jako koncelebranti) 22734 kněží z 59 zemí. Největší zastoupení měli Italové (1091), dále kněží poutníci z USA (777), na třetím místě Jugoslávie (390), pak Irové (293), Němci (245), Kanadáné (245) a Angličané (219). Ostatní národy jsou zastoupeny menším počtem kněží, např. z Barmy, Libanonu, Tchaj-wanu a Ruska po jednom knězi. Počet poutníků je možno uvést jen přibližně. Téměř zcela přesně je možno uvést počet těch, kteří přišli ke svatému přijímání: do 15. 12. 1989 bylo podáno 1,120.000 svatých přijímání. Je to o něco více než ve světově známé Fatimě (1,084.000). Uvedená čísla hovoří jasně: Medžugorje se stalo duchovním a modlitebním centrem a místem setkávání křesťanů, střediskem modliteb a obrácení. Je to projev Boží milosti a moci.

+++

Informace o cestách do Medžugorje

Týdenní pobyty v Medžugorji (bez požadavku 200 dolarů) zajišťuje v rámci organizované turistiky nově vzniklá křesťanská instituce: Cestovní kancelář VIA PETROV, Jana Miholová, Běhounská 22/24, 657 28 BRNO, tel. (večer) 05-627304. Levné ubytování v Medžugorji zajištěno. Pokud jde o hromadné autobusové zájezdy, jsou ještě volné termíny na červen a konec září. Pro jednotlivce jsou ještě volná místa v letních měsících.

+++

Prosíme všechny čtenáře, aby se denně modlili za úspěch voleb v naší vlasti. Je to velmi potřebné. Děkuje.

+++